

Ναί και τ' ἀρχαῖον νόμισμα πολὺν ἀξίζει πλοῦτον,
ἐν τούτοις πρέπει τὸ κλαπὲν νὰ φαίνεται τοιοῦτον,
ὥστε ἀμέσως ποῦ κλαπῆ νὰ τίθεται εἰς χρῆσιν
χωρὶς πραγματογνώμονας, χωρὶς καμμίαν κρίσιν.
Διότι τί μὲ ὠφελεῖ Κυζικηνὸς νὰ κλέψω
καὶ ἴσθην Εὐρώπῃ ἔπειτα γι' αὐτοὺς νὰ ταξειδέψω
καὶ τὰ Μουσεῖα νὰ ῥωτῶ γιὰ τὸνα καὶ γιὰ τᾶλλο
κι' ὡς ποῦ νὰ βρῶ ἀγοραστὴ τὴν πίστι μου νὰ βγάλω,
ἢ νὰ ῥωτῶ τὸν Ξακουστὴ καὶ κάθε μας σαράφη,
ἢ νὰ τοὺς ἔχω συλλογὴ ἀπάνω εἰς τὸ ράφι;

Ἄ.—Καὶ τί ἐστὶ Κυζικηνός;

Φ.— Θαρρῶ πῶς εἶναι μόνον
εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Καθηγητὴς πρὸ χρόνων.
Ἄλλὰ σᾶς λέγω, κύριε, μὲ πᾶσαν παρηγοσίαν
πῶς πρέπει νάναί τὸ κλαπὲν χρεωδὲς κατ' οὐσίαν,
εὐθύς δὲ ν' ἀγοράζεται ὑπὸ τοῦ κόσμου ὅλου
καὶ ὄχι πρᾶγμα χρήσεως κι' ἀξίας ἀμφιβόλου,
νάναί τρεχούμενος παρᾶς διὰ τὰς χρήσεις ὅλας,
καθὼς ἐκείνον δηλαδὴ ποῦ πῆρε ὁ Μανσόλας.

Ἄ.—Καὶ τίνι τρόπῳ ἢ κλοπῇ φρονεῖτε πῶς συνέβη;

Φ.—Ἐκείνον νὰ ῥωτήσετε, ποῦ ἔμαθε νὰ κλέβῃ.

Ἄ.—Φρονεῖτε πῶς ἢ συλλογὴ κατ' ἐκλογὴν ἐκλάπη;

Φ.—Ἐγὼ φρονῶ πῶς ἀνοίξε ὁ κλέφτης τὸ ντουλάπι
καὶ ἀπλώσε τὰ χεῖρα του μὲ προσοχὴ μεγάλη
κι' ἐπῆρε ὅσα ἤθελε καὶ ἀπ' ἐδῶ πᾶν κι' ἄλλοι.

Ἄ.—Μὰ τάχα πόθεν ὀρμηθεὶς δὲν ἐκλεψε καὶ τᾶλλα;

Φ.—Αὐτὰ δὲν εἶναι, κύριε, ζητήματα μεγάλα.

Τόσα μονάχα ἤθελε καὶ μ' ὄλο τὸ χουζοῦρι
ἦλθε, τὰ εἶδε, τὰ κλεψε καὶ τὸκοψε κουμποῦρι.

Ἄ.—Καὶ σεῖς τί θὰ ἐκάμνετε;

Φ.— Δὲν θ' ἀφίνα κανένα,
γιατ' εἶναι προτιμότερον νὰ βρῶσκονται σ' ἐμένα
παρὰ νὰ στέκουν ἀχρηστα ὑπὸ τὸν Ποστολάκα
καὶ θεωρῶ τὸν κλέψαντα πολὺν μέγαν βλάκα.

Ἄ.—Ἄλλο ἐσεῖς δὲν δίδετε ἀξίαν εἰς τὰρχαῖα
καὶ τὰ θαρρεῖτε πρᾶγματα οὕτως εἰπεῖν τυχαῖα.

Φ.—Μὲ ὅ,τι ἔχει ὁ καθεὶς ποτὲ θαρρῶ δὲν χάνει
καὶ πάντα κέρδος ἔξ αὐτοῦ μικρὸν ἀπολαμβάνει.

Ἄ.—Καὶ τί φρονεῖτε, κύριε;.. αὐτὸ τὸ ἀπενκαῖον
νὰ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν ἢ τώρα τελευταῖον;

Φ.—Αὐτὸ νομίζω, κύριε, δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει,
διότι καὶ ἂν ἔγινε ἀπὸ τὸ καλοκαῖρι,
ἀλλ' ὅμως τὰ νομίσματα εὐρίσκονται κλεμμένα
κι' αὐτὴ νομίζω ἢ δουλειὰ θὰ πάῃ σ' ἐμὰ χαμένα.

Ἄ.—Κι' ὁ κλέφτης πῶς σᾶς φαίνεται; ἀπλοῦς ἢ ἐπιστή-

[μων;

Φ.—Θὰ εἶναι ἀρχαιοφίλος καὶ ἀρκετὰ εἰδήμων.

Ἄ.—Καὶ ἀπὸ ποῦ ν' ἀνέβηκε;

Φ.— Ἄφ' ὅπου καὶ κατέβη...
μὰ σ' ἓνα σφάλλει μοναχά, ποῦ τὰ χρυσᾶ δὲν κλέβει.

Ἄ.—Ποῦ εἰσθε σεῖς, παρακαλῶ, ἐκεῖνο τὸ ἐσπέρας;

Φ.—Ἐγὼ οἰκούρου, κύριε καὶ γὰρ ἀφ' ἧς ἡμέρας
ὠδήγησα τὸν Ἄνακτα ἵστοὺς τάφους τῶν προγόνων

προσβάλλομαι πολὺ συχνὰ ὑπὸ κωλικοπόνων.

Ἄ.—Καὶ ποῖον ὑποπτεύεσθε;

Φ.— Καὶ ὅλους καὶ κανένα...
ἐν τούτοις ἐρευνήσατε, ἂν θέλετε κι' ἐμένα.
Ἴδου πέντ' ἔξη σφάντζικαις ἀπὸ τῆς βασιλείας
τοῦ ἀειμνήστου Ὀθωνος κι' αὐτῆς τῆς Ἀμαλίας.
Ἴδου καὶ μία μετοχὴ ἐν σχήματι χωνίου
τοῦ πάλαι πατριωτικοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου,
ποῦ ἔκαμε ὁ Θεοδωρῆς εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον,
ὅταν ἐξήτουν πόλεμον οἱ παῖδες τῶν Ἑλλήνων.
Ἴδου καὶ τὸ παράσημον ἐκεῖνο τοῦ Σωτήρος,
ἀξίζον πλέον τοῦ ἐνὸς Κυζικηνοῦ στατήρος.
Ἄλλὰ ἰδού καὶ μετοχαὶ τῆς λίμνης Κωπαΐδος,
παμπάλαια κειμήλια τὴν ὄψιν καὶ τὸ εἶδος.

Ἄ.—Τίποτε ἄλλο ἔχετε;

Φ.— Δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο.

Ἄ.—Λοιπὸν καὶ σᾶς ἴσθην φυλακὴν μὲ ὅλους θὰ σᾶς βάλω
καὶ ἂν τὸν κλέπτην νὰ εὐρῶ εὐθύς δὲν κατορθώσω
ἐντάλματα συλλήψεως καθ' ὅλων θὰ ἐκδώσω
καὶ γιὰ νὰ πάυση τοῦ λοιποῦ ἢ σοῦφρα κι' ἢ ἀμάκα
θὰ στείλω εἰς τὴν φυλακὴν κι' αὐτὸν τὸν Ποστολάκα.

Φ.—Ἢλὶ λαμὰ σαβαχθανί!..

Ἄ.— Εὐθύς καὶ σὺ ἀρέστο.

Φ.—Ἀφοῦ, σοφὲ Ἄνακριτά, τὸ θέλετ' εἶσι, ἔστω.

(Ὁ Φασουλῆς ἀπάγεται ὑπὸ τῶν Ἀστυνόμων
ἐνῶ τοῦ φεύγουν μερικὰ ὑπέρπυρα ἵστον δρόμον).

Λαμπρῶν εἰκόνων συλλογὴ,
ποῦ τὰς θαυμάζεις ἐν σιγῇ.

Ἡ τῆς Ἑστίας τῆς γνωστῆς λαμπρὰ πινακοθήκη,
εἰς τὴν ὁποῖαν ἔπαινος οὐχὶ σμικρὸς ἀνῆκει
καὶ ἄλλο τεῦχος ἔβγαλε ἀπὸ τὸ τρίτον μέρος
καὶ τρέξετε νὰ πάρετε κι' ἀπὸ αὐτὸ ἐγκαίρως.

Ὁ Φάουστ ὁ γνωστός
καὶ τόσοσιν θαυμαστός.

Φάουστ λαμπρὰ μετάφρασις ὑπὸ Προβελεγγίου,
ἀριστοτέχνου ποιητοῦ κι' ἐπιφανοῦς λογίου,
μὲ Μαργαρίτας καὶ χρυσοῦς ἀγγέλους τοῦρανοῦ
κι' ἄλλας εἰκόνας γλαφυρῶς ζωγράφου Γερμανοῦ.
Ἐξετυπώθη κατ' αὐτὰς τὸ πέμπτον κι' ἕκτον μέρος,
ὁποῦ τοῦ Φάουστ μαίνεται ὁ ἰδεώδης ἔρωσ,
αὐτὸ δὲ τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ τέλειον βιβλίον
θὰ τὸ εὐρῆτε εἰς τοῦ Μπὲκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω—πῶς σ' ἐμὰ σπῆτι μου ἀνέβη,
ἴσθην Νεάπολιν ἐπάνω —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Ἐῦδη, —δρῶ σ' ἐμὰ λάδι, τρεῖς σ' ἐμὰ ξύδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, —μὲ μεγάλ' οἰκοδομή
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, —πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.